

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6757/2540

นาย พัทฒน์ ภูวบัณฑิตสิน โจทก์ ผู้ร้องสอด โจทก์ นาย เกรียง เกียรติเลิศพงศา โจทก์ บริษัท ศิลาเกียรติคอนสตรัคชั่น จำกัด จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 57

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์ฟ้องขอให้ขับไล่จำเลยออกจากที่ดินพิพาทของโจทก์ เนื่องจากจำเลยผิดสัญญาเช่าและโจทก์บอกเลิกสัญญาแล้ว ทั้งขอให้จำเลยชำระค่าเช่าที่ค้างและค่าเสียหายแม้จำเลยจะให้การต่อสู้ไว้ประการหนึ่งว่าโจทก์ไม่ได้เป็นเจ้าของที่ดินพิพาท แต่จำเลยก็ไม่ได้ต่อสู้เรื่องกรรมสิทธิ์ในที่ดินพิพาทโดยกล่าวอ้างเป็นของจำเลยหรือบุคคลอื่นใด คำร้องของผู้ร้องสอดอ้างเพียงว่า ผู้ร้องสอดครอบครองที่ดินพิพาทบางส่วน โดยความสงบและเปิดเผยด้วยเจตนาเป็นเจ้าของติดต่อกันมาเป็นเวลากว่า 10 ปีแล้วจึงได้กรรมสิทธิ์ในที่ดินพิพาทบางส่วนดังกล่าวโดยการครอบครองปรปักษ์ ขอให้ศาลพิพากษาว่าผู้ร้องสอดเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในที่ดินพิพาทที่ครอบครอง ดังนี้ ผู้ร้องสอดมิได้กล่าวอ้างเลยว่า ผู้ร้องสอดมีส่วนเกี่ยวข้องหรือมีส่วนได้เสียกับจำเลยแต่อย่างใด ข้ออ้างของผู้ร้องสอดดังกล่าวเป็นกรณีที่ผู้ร้องสอดตั้งข้อพิพาทโต้แย้งกรรมสิทธิ์ในที่ดินพิพาทกับโจทก์ทั้งสิ้นไม่เกี่ยวกับคดีนี้ ผู้ร้องสอดมีสิทธิในที่ดินพิพาทอยู่เพียงใดคงมีอยู่อย่างนั้น หากศาลพิพากษาขับไล่จำเลยย่อมไม่มีผลกระทบกระเทือนถึงสิทธิของผู้ร้องสอด ผู้ร้องสอดไม่ใช่ผู้มีส่วนได้เสียในมูลแห่งคดีนี้ จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องร้องสอดเข้ามาเพื่อยังให้ได้รับความรับรอง คຸ້ມครองหรือบังคับตามสิทธิที่มีอยู่ คำร้องขอผู้ร้องสอดไม่ต้องด้วยบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 57(1) ผู้ร้องสอดจึงไม่มีสิทธิร้องเข้ามาเป็นคู่ความ

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยซึ่งเป็นผู้เช่าที่ดินของโจทก์ผิดสัญญาไม่ชำระค่าเช่า โจทก์ทวงถามแล้วแต่จำเลยเพิกเฉย ขอให้ขับไล่จำเลยและบริวารออกจากที่ดินดังกล่าวกับให้จำเลยชำระค่าเช่าที่ค้างชำระจำนวน 120,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 15 ต่อปี นับแต่วันที่ 15 มิถุนายน 2537 จนกว่าจะชำระเสร็จ และค่าเสียหายจำนวนวันละ 10,000 บาท นับแต่วันที่ 15 มิถุนายน 2538 จนกว่าจำเลยและบริวารขนย้ายทรัพย์สินออกจากที่ดินดังกล่าว พร้อมส่งมอบที่ดินดังกล่าวแก่โจทก์ จำเลยให้การว่า โจทก์ไม่ได้เป็นเจ้าของที่ดินพิพาทตามฟ้อง จำเลยทำสัญญาเช่าที่ดินพิพาทกับโจทก์เพื่อประสงค์ในการติดต่อขุดตั้งโทรศัพท์จากองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยเท่านั้น มิได้มีการเช่ากันจริง คำฟ้องในส่วนที่เกี่ยวกับค่าเสียหายเคลือบคลุม ทั้งคดีขาดอายุความ ขอให้ยกฟ้อง ระหว่างพิจารณา ผู้ร้องสอดยื่นคำร้องขอเข้าเป็นคู่ความว่า ผู้ร้องสอดครอบครองที่ดินพิพาทบางส่วนโดยความสงบและโดยเปิดเผยด้วยเจตนาเป็นเจ้าของติดต่อกันมาเป็นเวลานานกว่า 10 ปี ขอให้พิพากษาว่าผู้ร้องสอดได้กรรมสิทธิ์ในที่ดินพิพาทส่วนดังกล่าวโดยการครอบครองปรปักษ์ และขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วมีคำสั่งว่า คำร้องของผู้ร้องสอดไม่มีเหตุตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 57(1) จึงไม่รับคำร้อง ผู้ร้องสอดอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษายืน ผู้ร้องสอดฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "โจทก์ฟ้องขอให้ขับไล่จำเลยออกจากที่ดินพิพาทของโจทก์เนื่องจากจำเลยผิดสัญญาเช่าและโจทก์บอกเลิกสัญญาแล้ว ทั้งขอให้

จำเลยชำระค่าเช่าที่ค้างและค่าเสียหาย แม้จำเลยจะให้การต่อสู้ไต่ถามว่าโจทก์ไม่ได้เป็นเจ้าของที่ดินพิพาท แต่จำเลยก็ไม่ได้ต่อสู้เรื่องกรรมสิทธิ์ที่ดินพิพาทโดยกล่าวอ้างเป็นของจำเลยหรือบุคคลอื่นใด คำร้องขอผู้ร้องสอดอ้างเพียงว่า ผู้ร้องสอดครอบครองที่ดินพิพาทบางส่วนเนื้อที่ 300 ตารางวา โดยความสงบและโดยเปิดเผยด้วยเจตนาเป็นเจ้าของติดต่อกันมาเป็นเวลากว่า 10 ปีแล้ว ผู้ร้องสอดจึงได้กรรมสิทธิ์ที่ดินพิพาทบางส่วนดังกล่าว โดยการครอบครองปรปักษ์ ขอให้ศาลพิพากษาว่า ผู้ร้องสอดเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินพิพาทที่ครอบครอง ดังนี้ ผู้ร้องสอดมิได้กล่าวอ้างเลยว่า ผู้ร้องสอดมีส่วนเกี่ยวข้องหรือมีส่วนได้เสียกับจำเลยแต่อย่างใด ข้ออ้างของผู้ร้องสอดดังกล่าวเป็นกรณีที่ผู้ร้องสอดตั้งข้อพิพาทโต้แย้งกรรมสิทธิ์ที่ดินพิพาทกับโจทก์ทั้งสิ้นไม่เกี่ยวกับคดีนี้ผู้ร้องสอดมีสิทธิที่ดินพิพาทอยู่เพียงใดคงมีอยู่อย่างนั้น หากศาลพิพากษาขับไล่จำเลยย่อมไม่มีผลกระทบกระเทือนถึงสิทธิของผู้ร้องสอด ผู้ร้องสอดไม่ใช่ผู้มีส่วนได้เสียในมูลแห่งคดีนี้ จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องร้องสอดเข้ามาเพื่อยังให้ได้รับความรับรองคุ้มครองหรือบังคับตามสิทธิที่มีอยู่ คำร้องของผู้ร้องสอดไม่ต้องด้วยบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 57(1) ผู้ร้องสอดจึงไม่มีสิทธิร้องเข้ามาเป็นคู่ความในคดีนี้ ส่วนที่ผู้ร้องสอดอ้างคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2573/2520 และ 3776/2534 มาสนับสนุนว่าผู้ร้องสอดมีสิทธิร้องสอดเข้ามาเป็นคู่ความได้นั้น เห็นว่าคำพิพากษาศาลฎีกาดังกล่าวมีข้อเท็จจริงแตกต่างกับคดีนี้ จึงไม่อาจนำมาเทียบเคียงได้ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษามานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของผู้ร้องสอดฟังไม่ขึ้น" พิพากษายืน

องค์คณะ

วิรัช เอื้ออังกูร · สมชัย สายเชื้อ · ธรรมนูญ โชคชัยพิทักษ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/6757/2540>